

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Κείμενο

Η χαμένη χαρά τού να μαθαίνεις

Μέσα στη γλυκιά απραξία των καλοκαιρινών διακοπών διαπίστωσα πόσο διαβρωτικό έχει γίνει το άγχος για τους μαθητές όλων των βαθμίδων. Τα νέα (από τους παραθερίζοντες στο ίδιο μ' εμένα μέρος) ήταν κατατρεγμένα. Υπήρχε μια ασθμαίνουσα μητέρα που έκανε εξοντωτικές τηλεφωνικές συνεντεύξεις σε υποψήφιες που θα αναλάμβαναν την κατ' οίκον υποστήριξη του οκτάχρονου γιου της στη νέα σχολική χρονιά. Έπειτα, μια δεκαπεντάχρονη άριστη μαθήτρια έβαλε τα κλάματα, μόλις άκουσε το φεινό πρόγραμμα του φροντιστηρίου. Από την άλλη, δύο νεαροί γονείς που διαπληκτιζόνταν για τις επιδόσεις της εννιάχρονης κόρης τους στο μάθημα των Αγγλικών. Τέλος, ένας εικοσάχρονος εγκατέλειψε με συμπτώματα υπερκόπωσης (σύμφωνα τουλάχιστον με τη μαρτυρία του πατέρα του) τις σπουδές του στο Λονδίνο.

Κάτι φαίνεται, λοιπόν, να πηγαίνει πολύ στραβά. Τα σημερινά παιδιά είναι τόσο **επιβαρυσμένα** με σχολικές υποχρεώσεις, οργανωμένες δραστηριότητες και βέβαια γονεϊκές προσδοκίες, που εμφανίζουν ήδη από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού συμπτώματα κόπωσης μεγαλοστελέχους πολυεθνικής εταιρείας. Έχουν σχεδόν σταματήσει να παίζουν, έχουν σταματήσει να έχουν χρόνο για κάτι που δεν είναι «δομημένο» και «χρήσιμο» για το επαγγελματικό τους μέλλον.

Σύμφωνα με αμερικανική έρευνα τα παιδιά περνούσαν το 1997 (σε σχέση με το 1981) περισσότερο χρόνο στο σχολείο. Ακόμη, αφιέρωναν πολύ περισσότερο χρόνο διαβάζοντας για το σχολείο, αλλά και για να κάνουν ψώνια με τους γονείς τους! Αποτέλεσμα; Ο καθαρός χρόνος τους για παιχνίδι (συμπεριλαμβανομένου και του παιχνιδιού μπροστά σε μια οθόνη) **περιοριζόταν** (πάντα το 1997) σε μόλις 11 ώρες την εβδομάδα. Αναμφίβολα, μια νεότερη αντίστοιχη έρευνα θα έδειχνε ότι η κατάσταση αναφορικά με τον ελεύθερο χρόνο των νέων είναι πολύ χειρότερη σήμερα!

Σήμερα τα παιδιά μαθαίνουν με μοναδικό στόχο την **επαγγελματική αποκατάσταση**. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι όλο και περισσότερα παιδιά σε όλο τον πλανήτη πάσχουν από το «άγχος των εξετάσεων». Είναι τέτοια η εσωτερική **πίεση** να πετύχεις, που παραλύει το χέρι σου, όταν πας να γράψεις. Σε περσινό εκτενές άρθρο του το αμερικανικό ειδησεογραφικό περιοδικό «Time» εξέταζε την εν λόγω πανδημία «που μπορεί να έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες στη ζωή ενός ατόμου. Κάποιος, για παράδειγμα, που αγχώνεται υπερβολικά με ένα διαγώνισμα μαθηματικών μπορεί να αποφεύγει συγκεκριμένα μαθήματα επιλογής και να στερεί τον εαυτό του από πολλά υποσχόμενες επαγγελματικές επιλογές».

Ίσως σήμερα να μην είμαστε ακόμη έτοιμοι για μια «εκπαίδευση χωρίς πιέσεις», όπως έγινε το 2002 στην Ιαπωνία. Τουλάχιστον ας χαλαρώσουμε λίγο αυτό το σφίξιμο στα παιδιά, για να μην φτάσουν στο σημείο να πάρουν στα σοβαρά αυτό που έλεγε ο Μαρκ Τουέιν χαριτολογώντας: «Δεν επέτρεψα ποτέ στα σχολικά μου χρόνια να ανακατευτούν με την εκπαίδευσή μου».

Λ. Παπαδημητρίου, περιοδικό ΒΗmagazino, 10.9.2014 (διασκευή)

ΘΕΜΑΤΑ

A1. (Μονάδες 15)

A1. Για ποιους λόγους, σύμφωνα με το κείμενο, τα σημερινά παιδιά και έφηβοι πιέζονται σε βαθμό που να μην έχουν στη διάθεσή τους ελεύθερο χρόνο; (60-80 λέξεις)

(μονάδες 15)

A2. (Μονάδες 10)

A2. Να εντοπίσετε στο κείμενο πέντε διαρθρωτικές λέξεις με τις οποίες εξασφαλίζεται η συνοχή του λόγου και να αιτιολογήσετε τη χρήση τους.

(μονάδες 10)

B1. (Μονάδες 10)

B1. Να συντάξετε μία παράγραφο 50-60 λέξεων, χρησιμοποιώντας τις λέξεις/φράσεις του κειμένου με **έντονη γραφή: επιβαρυνμένα, ελεύθερο χρόνο, περιοριζόταν, επαγγελματική αποκατάσταση, πίεση.** (Μπορείτε να διαφοροποιήσετε τους γραμματικούς τύπους ως προς την πτώση, τον αριθμό, το γένος, το πρόσωπο κ.τ.λ.)

(μονάδες 10)

B2.(Μονάδες 15)

B2. «Είναι τέτοια η εσωτερική πίεση να πετύχεις, που παραλύει το χέρι σου, όταν πας να γράψεις»:

Να δικαιολογήσετε τη χρήση του δεύτερου ρηματικού προσώπου στην παραπάνω περίοδο λόγου της τέταρτης παραγράφου (Σήμερα... επιλογές) του κειμένου.

(μονάδες 15)